

Lieve Lakse Schabouwelijke Opportunistische Immorele Onverschillige Harteloze Kortzichtige
Populistische Huiveringwekkende Tekortschietende Klimaatministers,

Als kind gaf ik een spreekbeurt over zure regen.

Een industrieel toxisch fenomeen waarvan ik 's nachts wakker lag.

Een fenomeen veroorzaakt door de verschrikkelijke ambitieuze hoogmoedige onstuitbare
onverstoorbare begerige vraatzuchtige gulzige onverzadigbare 'grote mensen'.

Ik was tien jaar, het was 1988.

Ik was een angstig, zwartgallig, opstandig, nieuwsgierig, geëngageerd kind.

De andere kinderen gaven spreekbeurten over (o.a.): The Beastie Boys, bouviërs, Frank Lloyd Wright,
kannibalisme, Nefertiti, Bessie Smith, Buster Keaton, necrofilie, Charlie Sheen, Molly Ringwald, Deep
Purple, karate en de Azteken.

Dat zijn ook stuk voor stuk razend interessante onderwerpen, maar minder prangend dan zure regen.

Een jaar later gaf ik een spreekbeurt over de Formosaanse nevelpanter.

Minder relevant dan zure regen, want de Formosaanse nevelpanter had zijn schaapjes op het droge
in 1989: hij jaagde, hij paarde, hij zonnebaadde, hij gaapte.

Hij leefde als god in Frankrijk in de paradijselijke groene idyllische ongerepte woestenij van Taiwan.

De Formosaanse nevelpanter was nog niet uitgestorven in 1989.

Nu wel.

Nu is het 2023, of in de volksmond: vijf voor twaalf.

De genadeloze hebberige houtkap dreef de Formosaanse nevelpanter de bergen in.

Zijn leefgebied werd te klein, de formidabele majesteitelijke Formosaanse nevelpanter gaf de pijp
aan Maarten.

Hij kon het niet meer bolwerken op deze planeet.

Maar in 1989 was er dus nog niets aan de hand, mijn spreekbeurt was dan ook vrij monotoon en
zakelijk, zeg maar saai.

Meester Willy gaf me niettemin een genereuze zeven op tien, waarvoor dank.

Evenmin uitgestorven in 1989 waren: de Westerse zwarte neushoorn, de schildpad van het Pinta-
eiland, de Pyreneese steenbok, de oostelijke poema, de Madagaskardodaars, de Yangtze-
rivierdolfijn, de gouden pad uit Costa Rica, de Japanse rivierotter, de Vietnamese neushoorn, de
Christmaseiland dwergvleermuis, de Chinese lepelsteur, de tristramella sacra, de po'o-uli, de
prachtige gifkikker (voor alle duidelijkheid: ik heb hem dat adjectief niet toegekend, hij heeft het
gekregen van een ontroerde verrukte geëxalteerde bioloog), de kromzwaard oryx, de gladde handvis,
de woestijnbettong, de steenbok-konijnrat, de Panamese klompvoetkikker, en vele andere
wonderlijke woeste weerloze nobele onvervangbare dieren.

Ze zijn weg.

De dieren vallen met bosjes.

En dat is jullie schuld!

Dat is deels jullie schuld.

In 1990 ontdekte ik Guns N' Roses, en ik ontdekte ook dat ik genitaliën had.

En die genitaliën verschilden aanzienlijk van de genitaliën van Axl Rose waarmee ik zo graag in
contact wilde komen.

Ik kwam niet in contact met de ongetwijfeld bedwelmende penis van Axl.

Maar wel met de roede van een sukkelachtige bedlegerige Cobraschilder die in de Penitentenstraat
woonde, maar dat is een ander verhaal.

Mijn engagement verdween niet.

Zelfs toen ik als morsig droefgeestig nukkig egocentrisch zwartgallig zelfdestructief pubermeisje begon te dwepen met de Misfits, Soundgarden, David Lynch, Roman Polanski, Joseph Beuys, Francis Bacon, Jim Morrison, Iggy Pop en Jan Hanlo bleef mijn hart ook kloppen voor het klimaat. Het klimaat was om zeep, elke nacht werd ik badend in het angstzweet wakker. Ik schreeuwde tegen mijn hardleerse opvoeders dat ze de planeet niet mochten opgeven, dat ze moesten ophouden met hun troosteloze koortsige corrupte materialisme en hun dwangmatige onzinnige groteske vleesconsumptie. Maar ze zeiden dat ik overdreef. Ze ontkenden de ernst van de verwoesting, en ze minimaliseerden hun eigen impact. Of: ze staken hun kop in het zand en wilden hun gewoonten niet aanpassen. Ze vonden dat ze recht hadden op gebraden kippen, op groteske stola's, op vliegtuigreizen naar Honduras, op lichtzinnige wegwerpcamera's, op tuinmeubelen uit Papoea-Nieuw-Guinea, en op obscene plastic potten gevuld met afschuwelijke roze yoghurt of kwark. Maar ze hadden er geen recht op. Ik stampvoette en bulderde: 'Staak jullie vulgaire bloeddorstige nefaste eetgewoonten en jullie ongebreidelde wanhopige amechtige inhaligheid, en wel nu meteen! En neem minder douches, ik ben ondertussen toch gewend geraakt aan jullie stank.' Maar niemand luisterde naar een pubergedrocht met een haviksneus, eczeem, alopecia en korte beentjes. Het was vechten tegen de bierkaai. Ik at geen vlees, ik kocht geen kleren. Mijn beste vriendin guitige Lori zei: 'Je bent een pretbederver.' Ondertussen is het concept 'pret' morsdood. Jongeren zijn somber en panisch. Omdat hun toekomst smog, hitte en Apocalyps is. En toch blijven de bewindvoerders die beter zouden moeten weten bedrijven stroop om de mond smeren. Zelfs mijn geliefde, een 64-jarige tedere versleten ex-trucker, maakt zich zorgen. Het smelten van de ijskappen doet hem zodanig huiveren dat hij nog maar zeven struisvogelsteaks per week eet. Vroeger waren het er minstens 277. Zelfgenoegzame hertenragoutfabrieksleiders, groteske plintenmogols en verwaande aircotycoons blijven rondrijden in kolossale huiveringwekkende abominabele protserige bedrijfswagens alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Alsof er letterlijk geen vuiltje aan de lucht is. Ik draag mijn steentje bij. De voormalige vrachtwagenchauffeur draagt zijn steentje bij. Mijn wellustige theatrale veelgeplaagde moeder draagt haar steentje bij. Zelfs de oude kruisboogschutter draagt zijn steentje bij. Wat doen jullie, lieve roekeloze opportunistische gehaaide ruwhartige cynische klimaatministers? Te weinig! Veel te weinig! Wie behartigt de belangen van de jungles, de mussen, de bomen, de baren, de panthers, de otters, de buizerds, de peuters, de bijen, de Ierse setters en de olifanten? Jullie alleszins niet. Jullie krijgen liever schouderklopjes van parvenu's, van rijke stinkerds, van schaamteloze carnivoren, van mercantiele rupsbandentycoons, van Jan met de pet die zijn Bicky burgers en zijn gepersonaliseerde autovelgen niet wil opgeven. Van de blinde doffe vreugdeloze spilzieke massa.

Jullie willen de stemmers niet verliezen.

Maar ik wil jullie oproepen om lef te hebben.

Het lef om de destructieve koortsige hebberigheid een halt toe te roepen.

Of willen jullie de generatie zijn die als claim to fame heeft dat ze de planeet onomkeerbaar over de kling joeg?

Het is bijna te laat, maar er is nog een sprankeltje hoop.

De bakfietsen, de herbruikbare organische boodschappentassen en het veganisme van de 'gewone' mensen zullen het verschil niet maken.

We hebben jullie nodig.

Jullie daadkracht, jullie moed, jullie onbaatzuchtigheid.

Graag nog vandaag.

Jullie moeten figuurlijke oorvegen en letterlijke monsterboetes uitdelen aan taaie diabolische corrupte gewetenloze vervuilende bedrijven.

Bedrijfswagens afschaffen.

Vlees en zuivel onbetaalbaar maken.

Berust niet, wees niet cynisch.

Veroordeel de pasgeborenen niet tot tornado's, aardbevingen en hittegolven.

Geef de dieren niet op, spring niet wreed en achteloos om met kippen en koeien.

Nee, jullie zullen niet beloond worden voor jullie grootse dappere klimaatdoelstellingen.

Integendeel: jullie zullen door een groot deel van de bevolking uitgekafferd worden en afgeschilderd worden als boemannen.

Maar als jullie 's avonds in de spiegel kijken zal daar een morele edelmoedige rechtschapen gloedvolle persoon jullie blik beantwoorden.

Schamele beloning?

De enige beloning waar een mens recht op heeft: het besef dat hij/ zij zuiver op de graat is, dat hij/ zij doet wat hij/ zij verkondigt.

Alvast bedankt om het klimaat te redden.

Ik verwacht actie en houd jullie scherp in de gaten.

Vriendelijke verontwaardigde aandringende ongeruste rusteloze groeten,

Delphine Lecompte

PS Ik ben geen heilig boontje: op 1 april 2022 heb ik T-shirt gekocht van Metallica (made in Bangladesh): schandalig!! Niet omdat het een T-shirt van Metallica was, maar omdat ik me had voorgenomen om in 2022 geen enkel nieuw kledingstuk te kopen.

PPS Anderhalve maand later heb ik ook nog een pennenzak gekocht van Black Sabbath, vreselijk!! Ik schaam me diep.

PPPS Ik ken tenminste schaamte.